

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 3018200323
Dátum vydania rozhodnutia: 09.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3018200323.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Okresné správcovské bytové družstvo Prievidza, so sídlom Prievidza, Stavbárov 6, IČO: 00 173 801, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Eckmann, s.r.o., so sídlom Trenčín, Mierové námestie 14, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Trenčín, Hviezdoslavova 3, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/030033-002/Ka zo dňa 4. decembra 2015 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 103/2018- 42 zo dňa 13. augusta 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 103/2018- 42 zo dňa 13. augusta 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením č. k. 11S 103/2018-42 zo dňa 13. augusta 2019 odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedené v úvodnej časti tohto rozhodnutia, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na nové konanie. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu mal preukázané nasledovný skutkový stav. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom krajskom súde dňa 10.02.2016 domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/030033-002-Kazo zo dňa 4. decembra 2015 a vrátenia mu veci na nové konanie. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie Mesta Prievidza č. 2.4.2-02-6428-2014 (3939-2015) zo dňa 18.

septembra 2015 tak, že časť výroku prvostupňového rozhodnutia v znení „Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. d) zák. č. 71/1976 Zb. v znení neskorších predpisov a ust. § 35 ods. 2, § 62 ods. 2 písm. c) zák. č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov konanie k návrhu na vydanie stavebného povolenia v spojenom územnom a stavebnom konaní zastavuje.“ nahradil znením „Podľa ust. § 60 ods. 2 písm. c) zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v spojení s § 30 ods. 1 písm. d) zák. č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov konanie o žiadosti o vydanie stavebného povolenia zastavuje, pretože nedoplnil žiadosť v určenej lehote a bol na následok nedoplnenia, ktorým je zastavenie konania, vopred upozornený.“ Ostatné časti výroku prvostupňového rozhodnutia zostali nezmenené.

3. Krajský súd v Trenčíne citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 491 ods. 1, 2, § 97, § 98 ods. 1, písm. d/, § 181 ods. 1, § 194 ods. 2 SSP v spojení s § 6 ods. 2 písm. zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej aj zákon č. 182/1993 Z.z.) uviedol, že skúmal splnenie zákonných podmienok v súlade s § 97 SSP, aby mohol vo veci konať a rozhodnúť. Pre posúdenie veci bolo rozhodujúce, či žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného doručené v súlade so zákonom a či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia (§ 181 ods. 1 SSP v spojení s § 194 ods. 2 SSP).

4. Krajský súd prvýkrát vo veci rozhodol uznesením č.k. 11S/44/2016-38 z 2.11.2016 tak, že žalobu odmietol. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia s poukazom na § 491 ods. 1, 2 Správneho poriadku v spojení s § 97 SSP, s § 98 ods. 1 písm. d) SSP, s § 181 ods. 1 SSP a § 194 ods. 2 SSP dospel k záveru, že žalobca podal žalobu až po uplynutí 2. mesačnej zákonom stanovenej lehoty.

5. Na základe kasačnej sťažnosti žalobcu proti uvedenému uzneseniu krajského súdu Najvyšší súd SR v konaní č. 7Sžk/20/2017 uznesenie krajského súdu č. k. 11S/44/2016-38 zo dňa 02.11.2016 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie z dôvodu, že krajský súd odmietol žalobu bez toho, aby mu bol predložený úplný spisový materiál administratívneho konania.

6. Krajský súd v Trenčíne v ďalšom konaní postupom v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR si vyžiadal od žalovaného spisový materiál administratívneho konania vo veci žiadosti stavebníka na vydanie stavebného povolenia. Krajský súd poukázal na to, že v prejednávacom prípade žaloba smeruje proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/030033-002/Ka zo dňa 4. decembra 2015. Napadnutým rozhodnutím bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie Mesta Prievidza č. 2.4.2-02-6428-2014, 2.4.2-02-3939-2015 zo dňa 18.9.2015 o zastavení konania tak, že výroková časť rozhodnutia prvého stupňa bola preformulovaná čo do použitých zákonných ustanovení s následkom zastavenia konania o návrhu stavebníka Vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu E.. D. X-XX, U. - P. Č.. XXXX v zastúpení OSBD Prievidza, Ul. Stavbárov č. 6 splnomocnený zástupca I.. Q. Š. - SP, U. W. Č.. XXX/X, A. na vydanie stavebného povolenia v spojenom územnom a stavebnom konaní stavby „Alternatívny zdroj bytového domu E.. D. X,X,X,X,X, XX, U..

7. Z obsahu spisového materiálu mal krajský súd preukázané, že na základe čl. III bod 1. Zmluvy o výkone správy zo dňa 18.12.2009, uzavretej medzi žalobcom - Okresným správcovským bytovým družstvom Prievidza a vlastníckmi bytov a nebytových priestorov na ul. D. F. U. ako stavebníkom (ďalej len „Vlastníci bytov a nebytových priestorov“), je žalobca oprávnený za Vlastníkov bytov a nebytových priestorov konať pred súdom, a teda je oprávnený podať aj správnu žalobu a vystupovať v tomto konaní ako žalobca. Uvedené oprávnenie v čase podania žaloby bolo upravené v ustanovení § 8b ods. 1 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom.

8. Krajský súd konštatoval, že z predloženého administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že Vlastníci bytov a nebytových priestorov si na schôdzi samosprávy uskutočnenej dňa 23.05.2013 zvolili splnomocneného zástupcu I.. Q. Š. v súvislosti s výstavbou plynovej kotolne, ktorú skutočnosť možno podriaďiť pod pojem správa domu v zmysle § 6 ods. 2 písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z. v znení

účinnom do 30.6.2016. Z administratívneho spisu, konkrétne zo splnomocnenia Vlastníkov bytov a nebytových priestorov zastúpených žalobcom udeleného advokátskej kancelárii JUDr. Eckemann, s.r.o. so sídlom Mierové námestie č. 14, Trenčín ďalej vyplýva, že Advokátska kancelária JUDr. Eckemann, s.r.o. bola na základe uvedenej plnej moci splnomocnená len na vypracovanie odvolania proti rozhodnutiu Mesta Prievidza č. 2.4.2-02-6428-2014, 2.4.2-02-3939-2015 zo dňa 18.09.2015.

9. Krajský súd z pripojenej doručeny mal preukázané, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo Vlastníkom bytov a nebytových priestorov doručené dňa 09.12.2015 prostredníctvom ich splnomocneného zástupcu I.. Q. Š., ktorý ich bol oprávnený zastupovať v správnom konaní o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Alternatívny zdroj bytového domu E.. D. X,X,X,X,X, XX, U.. Žalobu, ktorou sa žalobca - Okresné správckové bytové družstvo Prievidza v súlade s § 8b ods. 1 veta prvá v spojení s § 6 ods. 2 zákona domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného na súde, podal žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu osobne na tunajšom správnom súde dňa 10.02.2016.

10. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo Vlastníkom bytov a nebytových priestorov doručené dňa 09.12.2015, posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby bol deň 09.02.2016, ktorý pripadol na utorok. Keďže žaloba bola podaná dňa 10.02.2016, s poukazom na zistené uvedené skutočnosti krajský súd považoval za zrejmé, že žalobca podal žalobu až po uplynutí 2-mesačnej zákonom stanovenej lehoty (§ 181 ods. 1 SSP v spojení s § 194 ods. 2 SSP). Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že aj po doplnení administratívneho spisu v súlade s pokynom NS SR bolo ustálené, že žaloba proti napadnutému rozhodnutiu bola podaná oneskorene. Krajský súd žalobu odmietol s poukazom na § 98 ods. 1 písm. d) SSP.

11. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti uzneseniu krajského súdu

12. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 103/2018- 42 zo dňa 13. augusta 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd postupom v konaní zasiahol do jeho práva na súdnu ochranu a do jeho práva na prístup k súdu. Žalobca dôvodil, že jeho predchádzajúci právny zástupca, ktorý vykonával advokátsku činnosť v zmysle zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným musel byť dňa 9.2.2016 pri služobnej ceste v Bratislave neplánovane urgentne lekársky ošetrovaný, z ktorých dôvodov v posledný deň lehoty na podanie žaloby, t.j. 9.2.2016 nemohla byť žaloba v preskúmanej veci podaná. Súčasne žalobca vyslovil názor, že súd prvej inštancie nedostatočne sa vysporiadal so závermi vyplývajúcimi z predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR č. 7Sžk 20/2017 zo dňa 26.9.2018 vo vzťahu k otázke vyhodnotenia oprávnenia I.. Q.V. prevziať za žalobcu napadnuté rozhodnutie, voči ktorému správna žaloba žalobcu smerovala a teda začiatku plynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (zrejme žaloby). Tvrdil, že žalovaný napadnuté rozhodnutie nesprávne doručoval vyššie uvedenej fyzickej osobe, keďže toto mal doručovať pre nedostatok oprávnenia menovaného na prevzatie rozhodnutia v zmysle udelenej plnej moci priamo žalobcovi. Trval na tom, že príslušné rozhodnutie mu až doposiaľ nebolo v podstate riadne doručené, a preto mu ani nemohla začať plynúť zákonná dvojmesačná lehota na podanie prípadnej správnej žaloby smerujúcej proti takémuto rozhodnutiu.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

14. Kasačná sťažnosť žalobcu bola žalovanému doručená dňa 12.11.2019. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), v rozsahu námietok žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

16. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde v danej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 103/2018-42 zo dňa 13. augusta 2019, ktorým správny súd podľa § 98 ods. 1, písm. d/ SSP odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/030033-002-Ka zo dňa 4. decembra 2015, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

17. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

18. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. OU-TN-OVBP2-2015/030033-002-Ka zo dňa 4. decembra 2015, ktorým žalovaný prvostupňové rozhodnutie Mesta Prievidza č. 2.4.2-02-6428-2014 (3939-2015) zo dňa 18. septembra 2015 zmenil tak, že konanie o žiadosti o vydanie stavebného povolenia zastavuje, pretože nedoplnil žiadosť v určenej lehote a bol na následok nedoplnenia, ktorým je zastavenie konania, vopred upozornený, ostatné časti výroku prvostupňového rozhodnutia ponechal nezmenené.

19. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 SSP) Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 SSP) Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 SSP) Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (§ 177 ods. 1 SSP)

Ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba. (§ 491 ods. 1, 2 SSP) Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia

správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. (§ 250b ods. 1 OSP)

20. Kasačný súd v danej veci zistil, že krajský súd v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho, keď napadnutým uznesením žalobu odmietol z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene, postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave druhej časti Správneho súdneho poriadku, v spojení s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

21. Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

22. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

23. V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho, a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98)“. (I. ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750). Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

24. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd mal preukázať, že medzi účastníkmi konania ostala sporná zásadná otázka, a to, či žalobca, resp. jeho právny zástupca podal žalobu na súd v zákonnej lehote.

25. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia. Najvyšší súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru správneho súdu uvádza.

26. Najvyšší súd z predloženého spisu mal preukázať, že krajský súd odmietol žalobu z dôvodu, že žalobca, resp. jeho právny zástupca podal žalobu po uplynutí zákonnej lehoty.

27. Podľa článku 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takehoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie

rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

28. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

29. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Správneho súdneho poriadku v spojení s právnou úpravou ústavy, fyzická, ako aj právnická osoba má právo domáhať sa súdnej ochrany proti postupu, rozhodnutiam alebo opatreniam orgánov verejnej správy, avšak postupom a prostriedkami ustanovenými zákonom, ktorým je v oblasti správneho súdnictva Správny súdny poriadok, nadväzujúceho na právnou úpravu správneho súdnictva ustanovenú v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

30. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu vyplýva, že v danej veci žalobca podal žalobu dňa 10.2.2016. Z uvedených dôvodov včasnosť podania žaloby sa posudzuje v zmysle § 491 ods. 2 SSP podľa právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovenej v § 250b ods. 1, v zmysle ktorej žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Kasačný súd v danej súvislosti poznamenáva, že obdobnú právnou úpravu má aj Správny súdny poriadok v ustanovení § 181 ods. 1, 4. Skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu súčasne potvrdzujú, že rozhodnutie, ktorého preskúmania sa žalobca žalobou domáhal, bolo právnenému zástupcovi doručené dňa 09.12.2015. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby bol deň 09.02.2016 (utorok). Pokiaľ žalobca podal žalobu dňa 10.2.2016, podal žalobu až po uplynutí 2-mesačnej zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 250b ods. 1 OSP v spojení s § 491 ods. 2 SSP; obdobne § 181 ods. 1 SSP.

31. Najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nezákonnosť postupu správneho súdu z dôvodu, že krajský súd mu svojím postupom v konaní zasiahol do jeho práva na súdnu ochranu a do jeho práva na prístup k súdu. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje postup krajského súdu, ktorým pristúpil k odmietnutiu žaloby po tom, ako mal preukázané, že žalobca podal žalobu po uplynutí zákonnej lehoty, bol súladný so zákonom, keďže skutkové zistenia vyplývajúce zo spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného potvrdzujú, že žalobca podal žalobu po uplynutí zákonom predpokladanej lehoty a zákonodarca stanoví, že lehotu na podanie žaloby nie je možné odpustiť. Postup súdu nie je možné považovať ani za tvrdý voči žalobcovi vzhľadom na zdravotný stav jeho právneho zástupcu, keďže zákonodarca na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy ustanovuje lehotu dvoch mesiacov, počiatok ktorej stanovuje okamihom od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, resp. doručenia, teda okamihom, keď rozhodnutie verejnej správy sa dostalo do dispozičnej sféry žalobcu, ktorú skutočnosť žalobca ani v konaní nenamietal a uvedenú zákonnú lehotu je možné považovať aj z rozumného hľadiska za dostatočne dlhú na vykonanie procesného úkonu voči súdu.

32. Najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalobcu, ktorou namietal nezákonnosť rozhodnutia správneho súdu z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne sa vysporiadal so závermi vyplývajúcimi z predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR č. 7Sžk 20/2017 zo dňa 26.9.2018 vo vzťahu k otázke vyhodnotenia oprávnenia I.. Q. Š.F.Č. prevziať za žalobcu napadnuté rozhodnutie, voči ktorému správna žaloba žalobcu smerovala a teda začiatku plynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje. Krajský súd v ďalšom konaní po vrátení spisu najvyšším súdom postupoval náležite v intenciách uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 7Sžk/20/2017 z 26.9.2018, keď si zadovážil administratívny spis žalovaného a vychádzajúc zo skutkových zistení z tohto spisu posudzoval včasnosť podania žaloby na súd aj vo vzťahu, či rozhodnutie žalovaného napadnuté žalobou bolo doručené oprávnenej osobe. Správny súd náležite

posudzoval zákonnosť právneho zastúpenia žalobcu v administratívnom konaní a svoje skutkové zistenia, ako aj svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, náležite uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu žalovaného sa stotožňuje s argumentáciou správneho súdu vo vzťahu k oprávneniu právneho zástupcu žalobcu na konanie v mene žalobcu v administratívnom konaní, a teda i na prevzatie správneho rozhodnutia žalovaného a podanie žaloby na súd, a preto v ďalšom na ňu len poukazuje.

33. Z dôvodov uvedených vyššie, kasačný súd vyhodnotil námietky žalobcu, ktorými namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu za nedôvodné. Najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu v zmysle § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

35. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.